

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et Principis Monasteriensis Decas

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

8. Contumacior Mallingcrotius excommunicatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

1654.

8.

Contu-
macion
Malling-
crotii ex-
commu-
nicatur.

Cum autem multos expectatione suspensos, intentosque haberet ea praesertim causa, quae tanto populi studio fovebatur, & in horas cresceret *Mallingcrotii* contumacia, *Christophorus Bernardus* cernens etiam sub interminatione anathematis interdictum ingressum Ecclesiae, pari temeritate posthaberi, ad preces Procuratoris Fisci, consultis tamen antè Primoribus divinae facultatis & sacri juris interpretibus, à piorum Societate hominem segregavit. Quò causae penitus & plures innotescant, haud piget ipsa anathematis verba hic adscribere, prout è suggestibus recitata, & valvis Ecclesiarum affixa sunt, sub hoc tenore.

Quandoquidem *Bernardus* à *Mallingcrott* ante hac, & quidem sextà Martij Anno nuper quinquagesimo secundo, illam potissimum ob causam (reliquis pro hac vice praeteritis & brevitate amore subicitis, suis tamen locis & temporibus debite prosequendis, & urgendis, illumq; in finem omni meliori modo reservatis) quod post obtentam à Nobis & Venerabili Capitulo Nostro Apostolicam confirmationem, ac eandem in & per Civitatem ac Diocesim nostram *Monasteriensem* debite publicatam, obedientiam & reverentiam vigore Apostolicorum rescriptorum & manda-

mandatorum Nobis debitas, etiam in Ecclesiâ Nostrâ Cathedrali; nec non processionibus publicis, cum gravissimo totius Cleri & populi Nobis concrediti scandalo exhibere palam & publicè detrectare præsumpsit, Canonice à Nobis suspensus; & postmodum ad Fiscalis Nostræ humilem, devotamq; implorationem ac instantiam, cum ulterius inobediens refractarius existens, suspensionem Nostram canonicam, sæpissime pro libitu, ac voluntate suâ violaret, seseq; non solum in Vigiliâ & ipso S. Jacobi festo ad Ecclesiâ Nostræ chororum (à quo tamen multo tempore censuram suspensionis dubio procul timendo, illamq; agnoscendo, abstinerat) nec non locum Decanalem & stallum, uti valgo ajunt, occupando violentè intruderet, sed etiam sæpè numero Sacrum legere, celebrare & divina peragere, suspensione Nostrâ totali & canonicâ omnino vilipensâ ac posthabitâ, publicè præsumeret (cum tamen partium suarum & devotionis à subdito superiori, & Episcopo debita fuerit, sententiam Pastoris sui, sive justam, sive injustam juxta Sacrorum Canonum præscripta timere & revereri) à Nobis irregularis notificatus Decanus, prout

K

pro-

1654.

138 CHRISTOPH. BERNARD.

protestationis venerabilis Capituli No-
stri, sub dato 25. Julij, ipsi per No-
tarium & testes insinuato, atq; ad val-
vas Ecclesie Nostrae Cathedralis publice
affixo, sed etiam e Decreto Nostro no-
tificationis, incurse ipso violentiae facto
Irregularitatis in Civitate Nostrâ Coes-
feldiensi trigesimâ Julij ejusdem proxi-
me elapsi mensis exarato, de Ambone
per totam Diocesin Nostram publicato,
atq; ad valvas Ecclesiarum ubiq; simi-
liter affixo, latius apparet, ad qua
Fiscalis Noster se humillime retulit:
binas ejusmodi censuras in ipsum debite
& canonicè prolatas, ulterius contem-
nendo, & planè vilipendendo ad de-
monstrandam magis publicè, & eni-
xius refractariam suam oppositionem,
& inobedientiam à primò currentis
mensis Augusti, usq; in hodiernam diem,
quotidie non solum ad choram & divi-
na sese propriâ temeritate ingerere, de
facto presumpserit, sed etiam divinum
officium & cantum in choro Ecclesie
Nostra Monasteriensis, scandalosissime,
& summè punibiliter confundere & per-
turbare non erubuerit, dum sese de fa-
cto, & violenter ulterius intrudendo
illud suo temerario ausu, & punibili
facto effecit, quod ad ipsius sese inge-
rentis presentiam reliqui in choro pre-
sentes

fentes (quibus officium divinum & cantum ipso presente continuare, à venerabili Capitulo Nostro inhibitum fuit) discedere, & cantus cessare, ac pulpita vacua, cum magno omnium Civitatis Nostræ Monasteriensis incolarum scandalo, relinqui debuerint; quinimò è loco, & stallo Decanali, tertià huius, inaudito hucusq; exemplo excurrens, Sacerdotem in summo Altari celebrantem inter ipsa Divini Sacrificij Venerandissima Mystera turbare, ad dandam benedictionem Diacono tum quidem temporis, citra ejus presentiam Evangelium cantare obligato, sed ad mandatum à sapius memorato Venerabili Capitulo Nostro factum justè renuenti, præterea & ipsum Diaconum ad cantandum Evangelium violenter cogere, Vicarios & Chorales ad cantandum animare, & illis hæc omnia impunita fore, seq; defendere velle, promittere & spondere, nec non alia scandalosa quamplurima perpetrare & peragere nullatenus verècundatus fuerit, aut timuerit. Debuius tandem, quamvis inviti omninò, instante Nostro Fiscali ad ulteriora publica scandala in Ecclesià DEI præcavenda, & ut cultus Divinus in omni tranquillitate & quiete perageretur, ipsi suspenso & irregulari

1654.

Decano ingressum Ecclesia Nostra Cathedralis de consensu & præscentu sapius memorati Venerabilis Capituli Nostri sub Excommunicationis Majoris ipso facto, absq; ullâ ulteriore monitione, aut declaratione, incurrendæ pœnâ inhibere, & gravissime interdicerè; ut latius patet è Diplomate Nostro cum in finem insinuato, & affixo, ad quod similiter Fiscalis Noster se devotissime referebat; & quamvis rebus ita manifestè & notoriè constitutis speraverimus, ac in Domino sincerè confisi fuerimus, sapius fatum Bernardum à Maltingeròt per præmissas salutares disciplinas ac correctiones tandem aliquando ad saniores mentem rediturum, ac consilia prudentiora cum humili, uti decebat, submissione, reverentiâ ac deprecatione, amplexurum fuisse, ut ita absolutionem tam à Sanctissimo Domino Nostro quam à Nobis obtinere mereretur; attamen re ipsâ, & facto experiri debuimus, uti & absq; eo à Fiscali Nostro Nobis humillimè remonstratum fuit, quod omnibus salutari- bus disciplinis & correctionibus scandalosissime, atq; summe punibiliter spre- tis & rejectis, in Episcopalis Nostra dignitatis, Principalis respectûs & Jurisdictionis Nobis competentis gravissi- mum

mum contemptum, & palpabilem pesti-
 me sequela despectum, quo lenius &
 longanimius cum ipso agere, ejusq; pu-
 nibilia perpetrata, & acta patientius
 aequo animo perferre, & patientissime
 jam ab aliquot annis tolerare voluimus,
 tulimus ac toleravimus, eò magis ipse
 à Mallincroft in suâ inobedienciâ &
 contumaciâ obstinate & contumaciter
 consistat, permaneat, ac planè infor-
 descat, dum contemptis & vilipensis
 prioribus & pramissis omnibus, planè
 refractarie & manifestè rebellando, Ec-
 clesiam Nostram Cathedralè ingredi,
 chorum intrare, in Sacristia & alibi
 Missa officium legere, plurimiq; alia
 punibilia, & scandalosa, perpetrare,
 præsertim ipsum Divinum officium quo-
 tidie ferè sub ipsâ etiam elevationè
 Sanctissimi Corporis Christi turbando, &
 coram omni fidei Populo (quem etiam
 contra Nos concitare, commovere, atq;
 à Nostrâ devotione retrahere velle,
 non levibus constat indicis, præsertim
 ex frequentiori & planè insolito ejus-
 dem populi accursu) confundendo, atq;
 quantum in ipso fuit, impediendo, aut
 daciter, pertinaciter, & omninò in-
 obedienter non erubuit, censuras quas-
 libet, clavèsq; Ecclesiæ palam contem-
 nens; ut autem tantus, tamq; gravis

1654.

142 CHRISTOPH. BERNARD.

contemptus, tantâq; inobedientia, pertinacia, obstinatio & impœnitentia, graviore coerceatur pœnâ, & crescente in delinquente delicto & contumaciâ, etiam augeatur, & crescat in Ecclesiâ DEI punitio; ideo Nos ad ulteriorem Fisealis Nostri instantiam, humilémq; implorationem, DEUM & sanctam justitiam præ oculis habentes, & ut exemplo unius non ex inferioribus, subditi discant, promptè suis obedire Prælati ac Superioribus, scandala & pernitiosa exempla tollantur, & Ecclesiastica disciplina vigor & rigor conservetur, de expresso consensu, & præscitu Venerabilis Capituli Nostri, sepefatam Bernardum à Mallingcrott suspensum & irregularem Decanum, ob tot perpetratos, toties iteratos, & repetitos, sub Excommunicationis, absq; ullâ ulteriori monitione aut declaratione incurrenda pœnâ prohibitos & punibiles a&us, ipso temerariæ transgressionis & refractariæ controventionis factò, in Excommunicationem Majorem incidisse, atque huic gravissimâ omnium in Ecclesiâ censura jam tam à tempore illo innodatum esse & fuisse, ac ideo eundem tanquam excommunicatum ab omnibus Christi-fidelibus sub pœnis, & censuris juris vitandum, præsentibus

sentibus Nostris litteris denunciamus, notificamus, & respective in virtute sancta obedientia omnibus Nobis subditis, ac fidelibus cujuscunque Ordinis, Religionis, status aut conditionis existant districtè precipiendo mandamus; volentes ac precipientes non solum debitis hac locis intimari, sed etiam per totam Diocesim Nostram de Ambone publicari, & ad valvas Ecclesiarum ubiq; affigi, salvis tamen in omnibus Processibus Apostolicis, & aliis à Fiscali Nostro jam institutis, aliisque censuris aliunde incurtis. Decretum & signatum in Civitate Nostrà Coesfeldiensi, vigesimâ nonâ Augusti, Anno millesimo, sexcentesimo quinquagesimo quarto.

Sed Mallingerotius, & cò parum terculamento percussus, nihil propterea mutabat, tantò in æde sacrâ frequentior, quantò videbat suum isthic consortium studiosius evitari. Ipso namque sacram ædem subingresso fugere Capitulares, cessare cantus, omitti horariæ psallentium preces, abrumpi sacrificia, extinguere candelæ, quæque aliàs sacris interdicto fieri assolent, gnaviter expediri; attonitâ primùm, suspensâque plebe, mox etiam Decani commiseratione, posthabito sacri Ordinis respectu, in calumnias effusâ; Chorifugas illos, post dira-

9.
Sed flocci pendit.

Vitatur
uti Excommunicatus.